

Arrest

nr. 228 818 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-P. DE BUISSET
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. QUESTIAUX *loco* advocaat M. DE BUISSET en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Rom-zigeuner afkomstig uit Prizren, Kosovo. Toen u drie jaar oud was vluchtten uw ouders S.N. (...) en M. (...) (O.V. X) naar België. U en uw broers en zussen gingen mee. Uw ouders verzochten op 9 oktober 2003 voor het eerst om internationale bescherming. Op 23 oktober 2003 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf genomen, die op 10 december 2003 werd bevestigd door het Commissariaat-generaal omdat er geen geloof gehecht kon worden aan hun recente verblijf in Kosovo en bijgevolg ook aan hun asielmotieven. Uw ouders verzochten in de daaropvolgende jaren nog drie keer om internationale bescherming. Telkens werd hun verzoek geweigerd. Uw broer E. (...) (O.V. X) keerde in 2011 terug naar Kosovo omdat hij identiteitspapieren diende te bekomen om in België in het huwelijk te kunnen treden met zijn

vriendin. In Kosovo had hij moeilijkheden om aan deze documenten te bekomen. Bovendien werd hij afgeperst en fysiek mishandeld door een Kosovaarse burger. E. (...) en uw drie andere broers – C. (...) (O.V. X), U. (...) (O.V. X) en V. (...) (O.V. X) – waren intussen meerderjarig en dienden allen in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Na eerdere weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal werd hen op respectievelijk 27 oktober 2017 – aan C. (...) en E. (...) – en op 31 oktober 2017 – aan U. (...) en V. (...) – door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus toegekend. De CCE oordeelde dat de situatie van Roma in Kosovo problematisch is en dat voor uw vier zoons, gelet op het feit dat zij nog geen Kosovaarse identiteitsdocumenten bezitten, een terugkeer naar Kosovo een gegronde vrees tot vervolging inhoudt. Op 22 augustus 2018 werd aan uw meerderjarige zus S. (...° (O.V. X) door het Commissariaat-generaal eveneens het vluchtelingenstatuut toegekend. Op 23 augustus 2018 besloten uw ouders om opnieuw te verzoeken om internationale bescherming. Ook u diende in eigen naam een eerste verzoek om internationale bescherming in. Bij een terugkeer naar Kosovo vreest u hetzelfde mee te maken wat u broer E. (...) in 2011 overkwam. Verder vreest u er geen onderdak te hebben, geen werk te vinden en geen voedsel te hebben. U stelt er zonder documenten niets te kunnen doen. Zo zou u er niet naar de dokter gaan. U haalt tot slot aan in België te zijn opgegroeid en hier uw leven te hebben uitgebouwd.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielmotieven legde u volgende documenten neer: de geboorteakte, een nationaliteitsbewijs en een Kosovaars woonstbewijs van uw vader, waaruit blijkt dat hij een Kosovaars staatsburger is; het paspoort, de geboorteakte, een nationaliteitsbewijs en een Kosovaars woonstbewijs van uw moeder, waaruit blijkt dat zij een Kosovaars staatsburger is; de vier arresten waarin uw broers op 27 oktober 2017 – aan C. (...) en E. (...) – en op 31 oktober 2017 – aan U. (...) en V. (...) – door de Conseil du Contentieux des Etrangers (CCE) de vluchtelingenstatus wordt toegekend; de beslissing tot toekenning van het vluchtelingenstatuut aan uw zus S.S. (...), d.d. 21 augustus 2018; de toelichting van uw advocaat M.-P.d.B. (...) bij onderhavig verzoek om internationale bescherming; een rapport van Society for Threatened Peoples (STP - GFBV) over de situatie van Rom, Ashkali en Egyptenaren in Kosovo, opgemaakt in november 2015; een niet-gedateerd rapport van Society for Threatened Peoples (STP – GFBV) over Rom in Kosovo.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Allereerst wat betreft uw verklaring dat u geen Kosovaarse documenten heeft, dient - gelet op de vaststelling dat uw ouders ten tijde van het uitroepen van de Kosovaarse onafhankelijkheid op 17 februari 2008 niet in Kosovo waren en rekening houdend met de bepalingen van de Kosovaarse nationaliteitswetgeving – geconcludeerd te worden dat uw ouders in 2011 op basis van artikel 32 van de Kosovaarse nationaliteitswetgeving, de Kosovaarse nationaliteit en de daaraan verbonden identiteitsdocumenten (die u heeft ingediend) hebben verkregen. Dit wetsartikel stelt eveneens dat dit artikel ook van toepassing is op kinderen van ouders die voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 32.1. Uit niets blijkt dat indien u de hiertoe nodige administratieve stappen zet, u niet in het bezit zou gesteld worden van de Kosovaarse nationaliteit en de daarbij horende identiteitsdocumenten. Volledigheidshalve moet opgemerkt worden dat het feit dat uw ouders op basis van artikel 32.1 de Kosovaarse nationaliteit verkregen geen afbreuk doet aan de door het Commissariaat-generaal uitgewerkte conclusies in het kader van de verzoeken van uw ouders dat zij niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij tot hun komst naar België in oktober 2003 in Kosovo verbleven.

Wat betreft de overige door u aangehaalde motieven/elementen (de mishandeling van uw broer E. (...) in 2011; dat u geen onderdak, werk of voedsel zou hebben; dat u in België bent opgegroeid), dient opgemerkt te worden dat deze elementen tevens werden aangehaald door uw vader N.S. (...) (O.V. X) in het kader van zijn vijfde verzoek. In het kader van het door hem ingediende verzoek heb ik een weigeringsbeslissing genomen die als volgt luidt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat in deze door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing van weigering van verblijf werd genomen, die werd bevestigd door het Commissariaat-generaal, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw recente verblijf in Kosovo en bijgevolg ook aan uw asielmotieven. Uw verzoek tot schorsing en nietigverklaring van deze beslissing werd door de Raad van State verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Naar aanleiding van uw tweede, derde, vierde en vijfde verzoek om internationale bescherming bracht u geen dergelijke elementen aan. Evenmin is dit het geval in onderhavig verzoek.

De door u neergelegde Kosovaarse identiteitsdocumenten bevestigen weliswaar uw Kosovaars identiteit en deze van uw gezinsleden, maar deze spreken zich geenszins uit over uw daadwerkelijke verblijf in Kosovo vóór uw komst naar België. Zo werd in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming reeds vastgesteld dat uw kennis – en deze van uw echtgenote M. (...) - betreffende Pejë en Prizren, de steden waar u verbleef voordat u naar België kwam, zeer lacunair was waardoor besloten werd dat u niet aannemelijk had gemaakt er daadwerkelijk verbleven te hebben. Bovendien waren u en uw echtgenote tegenstrijdig in jullie verklaringen tijdens jullie voorgaande verzoeken om internationale bescherming met betrekking tot jullie recente verblijfplaatsen voor jullie komst naar België. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat u en uw gezin in oktober 1998 naar Prizren verhuisden (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 16). U verbleef er totdat u in oktober 2003 naar België vertrok (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 17), i.e. vijf jaar lang. In het kader van uw derde verzoek om internationale bescherming verklaarde u daarentegen dat u voor uw vertrek naar België in oktober 2003 slechts één maand in Prizren verbleef. Voordien had u steeds in Pejë gewoond (CGVS 3e verzoek 27/06/2007, p. 8 en 9). Uw echtgenote stelde in het kader van haar derde verzoek dat jullie ongeveer anderhalf jaar in Prizren doorbrachten alvorens naar België te vluchten (CGVS 3e verzoek echtgenote M.S. (...), 27/06/2007, p. 5). In het kader van onderhavig verzoek gaven jullie echter opnieuw aan dat jullie vijf jaar lang in Prizren verbleven hadden voordat jullie naar België vluchtten (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 8; CGVS 5e verzoek 12/11/18, p. 5; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6; CGVS 5e verzoek echtgenote M.S. (...), 12/11/18, p. 4). Uit voorgaande kan slechts besloten worden dat jullie niet de ware toedracht onthullen met betrekking tot jullie verblijfsplaatsen alvorens jullie in oktober 2003 naar België vluchtten. Het feit dat u heden aantoonde dat u Kosovaars staatsburger bent, kan deze conclusie niet ombuigen. Het louter bezitten van de Kosovaarse nationaliteit is immers geen ontegensprekelijk bewijs van een verblijf aldaar vóór uw komst naar België. Uit niets blijkt dan ook dat er nieuwe elementen voorhanden zijn die een ander licht werpen op de beoordeling dat de werkelijke verblijfssituatie van u en uw partner voor uw komst naar België niet kon worden vastgesteld.

Gelet op jullie tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot jullie verblijfplaatsen voor jullie vertrek naar België werd er in het verleden bovendien geoordeeld dat er ook geen geloof gehecht kan worden aan uw asielmotieven, met name de verkrachting van uw dochter A. (...) die zich er voorgedaan zou hebben. Dat u in het kader van onderhavig verzoek, wanneer u gevraagd werd naar uw actuele vrees ten aanzien van Kosovo en waarbij u aangeeft mishandeling door Albanezen te vrezen, refereert naar de verkrachting van uw dochter A. (...) (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 4 en 5), houdt dan ook weinig steek. Bovendien dient opgemerkt dat de verklaringen van u en uw echtgenote aangaande deze gebeurtenis ernstig uiteenlopen. In het kader van uw eerste verzoek gaf u aan dat er vier personen rond 22 of 23 uur 's avonds langskwamen. Uw dochter A. (...) werd door twee van hen verkracht voor de ogen van u en uw echtgenote. De andere twee personen zaten met uw overige kinderen in een andere kamer (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 14 en 15). Uw echtgenote verklaarde in het kader van haar eerste verzoek dat er effectief vier personen naar jullie woning kwamen, maar zij situeerde dit rond 16u 's middags en ze stelde dat zij noch u iets gezien hadden van wat er met A. (...) was gebeurd, jullie zaten immers samen met de overige kinderen in een

aparte kamer (CGVS 1e verzoek echtgenote M.S. (...), 3/12/2003, p. 8). Dat u enerzijds verklaarde dat u en uw echtgenote ooggetuige waren van de verkrachting van A. (...) maar dat uw echtgenote het tegenovergestelde verklaarde, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze gebeurtenis. Bovendien kunnen er ook een aantal tegenstrijdige elementen opgemerkt worden in jullie verklaringen in het kader van onderhavig verzoek betreffende deze gebeurtenis. Zo verklaarde u dat u, uw echtgenote en een paar van de overige kinderen de verkrachting van A. (...) zagen gebeuren (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7 en 8). Ook uw echtgenote stelde opeens dat ze de verkrachting van A. (...) heeft zien plaatsvinden. Alle overige kinderen waren echter in een andere kamer (CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 4). Bovendien stelden jullie dat de personen die jullie woning binnenvielen gemaskerd waren (CGVS 5e verzoek, 19/09/2018, p. 7 en 8; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6), wat jullie eerder nog ontkend hadden (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 14 en 15; CGVS 1e verzoek echtgenote M.S. (...), 3/12/2003, p. 8). Tot slot komen ook jullie verklaringen betreffende het tijdstip van jullie vlucht naar Prizren nadat A. (...) in Pejë verkracht was niet overeen. In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u dat de aanranding van uw dochter A. (...) plaatsvond in Pejë in juni 1998 en dat u en uw gezin in oktober 1998 naar Prizren verhuisden, i.e. vier maanden later (CGVS 1e verzoek 3/12/2003, p. 16). In het kader van onderhavig verzoek gaf u aan dat jullie in de zomer van 1998 één maand nadat uw dochter A. (...) verkracht was naar Prizren vluchtten (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 8). Uw echtgenote stelde daarenboven dat jullie twee of drie dagen na deze gebeurtenis al naar Prizren vertrokken (CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 6). Later verklaarde zij dan weer dat jullie pas een maand of twee maanden na de verkrachting van A. (...) naar Prizren vertrokken (CGVS 5e verzoek echtgenote M.S. (...), 12/11/18, p. 4). Gelet op bovenstaande heeft u geenszins aannemelijk gemaakt dat uw dochter in Pejë verkracht werd door etnische Albanezen. Uw stelling dat uw jongste dochter L. (...) bij een terugkeer naar Kosovo slachtoffer zal worden van eenzelfde soort geweldsfeiten overtuigt bijgevolg allerminst (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 21; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 9; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 5; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 21; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 1; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 3). Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt als overwegend stabiel en kalm omschreven. In het algemeen bestaan er geen veiligheidsrisico's voor RAE om terug te keren naar Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Betreffende uw actuele vrees ten aanzien van Kosovo verwees u voorts ook naar het feit dat uw zoon E. (...) bij zijn kortstondige terugkeer naar Kosovo mishandeld werd. Uit uw verklaringen blijkt evenwel dat het hier om een Kosovaarse burger gaat die uw zoon afperste en sloeg. Hij deed in dit verband geen beroep op de Kosovaarse autoriteiten om bescherming te verkrijgen (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 6 en 7; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 5; Vragenlijst CGVS 1e verzoek S.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.8; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 5). Bovendien dient benadrukt dat deze gebeurtenis dateert uit 2011, i.e. zeven jaar geleden. Gevraagd waarop u zich baseert als u vreest om jaren later in eenzelfde situatie terecht te komen, verwees u naar de verkrachting van uw dochter A. (...). Gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze gebeurtenis houdt deze redenering geen steek. U gevraagd of u in geval van nieuwe problemen in Kosovo beroep zou kunnen doen op de autoriteiten, gaf u aan dat u de Kosovaarse Albanezen niet kan vertrouwen en dat jullie dat niet durven, zoals ook E. (...) dat nooit aangedurfd heeft (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 7; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 7). Nochtans blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt.

Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft uw verklaringen dat u in uw land van herkomst geen woning meer heeft, dat u er uw kinderen niet kan onderhouden, dat u vreest dat uw echtgenote als Rom geen afdoende medische verzorging kan krijgen en dat u in het algemeen als Rom gediscrimineerd vreest te worden (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 17, 18 en 21; CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 4, 5 en 6; CGVS 5e verzoek 12/11/2018, p. 7 en 8; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 22; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 3 en 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 5; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 5 en 6), dient benadrukt dat u zich voor deze beweringen slechts baseert op het feit dat u er zelf opgegroeid bent (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 5). U kon in dit verband geen concrete, actuele elementen of gebeurtenissen weergeven. U bent immers al 15 jaar niet meer in Kosovo geweest. U gaf wel aan dat u dat van andere Rom die wel eens teruggekeerd waren naar Kosovo gehoord had dat Rom mishandeld worden in Kosovo (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 6). Gevraagd naar waarom u veronderstelt dat dit in uw specifieke situatie ook het geval zou zijn kon u enkel verwijzen naar het feit dat uw job als sanitair medewerker die u vroeger in Kosovo uitoefende ingenomen werd door een etnische Albanees (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 6). Geconfronteerd met de vaststelling dat de situatie van Rom in de vijftien jaar dat u niet in Kosovo woonde zeer sterk verbeterd is, gaf u tot slot slechts aan dat u niet terug wil keren naar Kosovo en dat u verder geen elementen heeft aan te brengen (CGVS 5e verzoek 19/09/2018, p. 9 en 10). Gelet op deze algemene en vage opwerpingen heeft u geenszins in concreto aangetoond dat u en uw gezien als Rom gediscrimineerd zullen worden bij een terugkeer naar Kosovo. Bovendien blijkt uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal dat heel wat RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of RAE-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de RAE in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de RAE hebben aangenomen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van RAE verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen

van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het feit dat u in België goed geïntegreerd bent, u er werk wil vinden en uw kinderen naar school wil laten gaan en dat u daarom hoopt hier in België legale verblijfsdocumenten te kunnen verkrijgen (Verklaring vijfde verzoek, ingevuld op de DVZ, vraag 19; CGVS 19/09/2018, p. 10; Verklaring vijfde verzoek M.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 15 en 18; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 19/09/2018, p. 3, 5 en 6; CGVS 5e verzoek M.S. (...), 12/11/2018, p. 3 en 6; Vragenlijst CGVS 1e verzoek S.S. (...), ingevuld op de DVZ, vraag 3.5; CGVS 1e verzoek S.S. (...), p. 6), - net zoals het feit dat uw dochter L. (...) nog nooit in Kosovo is geweest (CGVS L. (...), p. 3) - motieven zijn die op zich helemaal niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Een beslissing tot erkenning als vluchteling of een toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut kan niet worden genomen enkel en alleen op grond van de vaststelling van een langdurig verblijf en integratie in België. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is enkel bevoegd uw eventueel risico bij een terugkeer naar uw land van herkomst te beoordelen. Voor de beoordeling van dit risico zijn voorgaande motieven niet relevant. Indien u een langdurig verblijf en een goede integratie wenst op te werpen als element voor het verkrijgen van een verblijfsvergunning moet u zich, volgens de in de Vreemdelingenwet voorziene procedure, wenden tot de bevoegde overheidsinstantie.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, werd aan het administratieve dossier toegevoegd. Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn. De neergelegde rapporten en de rapporten waarnaar uw advocaat in haar schrijven verwijst betreffende de situatie van Rom in Kosovo betreffen immers documenten die tussen 2010 en maart 2016 werden opgemaakt. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is evenwel recenter van aard. Bovendien volstaat een verwijzing naar algemene informatie geenszins om aan te tonen dat er in Kosovo geen doeltreffende bescherming zou zijn vanwege de autoriteiten voor ieder persoon. Het is aan de verzoeker om in concreto en in zijn specifieke geval aan te tonen dat er, in het licht van deze informatie en van de aangebrachte feiten, wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat, quod non in casu. Bijgevolg brengt u geen concrete elementen aan die het mogelijk maken aan te tonen dat de situatie in Kosovo zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. Uit de door u neergelegde identiteitsdocumenten blijkt uw Kosovaarse identiteit. Het Kosovaarse woonattest betreft louter een kopie en dateert van 2011. Dergelijk attest laat geenszins toe uw effectieve woonplaats voor 2003 te staven, noch kan hieruit een actueel risico op vervolging of ernstige schade uit afgeleid worden. De rapporten betreffende de situatie van Rom in Kosovo werden hierboven reeds besproken. In haar schrijven benadrukt uw advocaat diezelfde informatie doch dit neemt niet weg dat dit gedateerde informatie is en dat het aan de verzoeker zelf is om in concreto aan te tonen dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade bestaat. Aangaande de arresten van de CCE d.d. 27 oktober 2017 en 31 oktober 2017 waarbij uw vier zoons de vluchtelingenstatus werd toegekend dient er tot slot nog op gewezen te worden dat elk verzoek op individuele merites onderzocht wordt. Betreffende deze arresten en het arrest van de CCE d.d. 28 mei 2018 dient overigens nog benadrukt dat rechtspraak geen precedentswaarde heeft.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw dochter L. (...) geen elementen aanbracht die een ander licht kunnen werpen op voorgaande vaststellingen."

Bijgevolg kan er besloten worden dat u evenmin het vluchtelingenstatuut of het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten werden reeds hierboven besproken.

De toekenning van het vluchtelingenstatuut aan uw broers en zus doet hieraan geen afbreuk. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele merites onderzocht te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker stelt in het verzoekschrift:

"De verzoeker wenst volgende bijkomend element neer te leggen overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet

Het gaat om een briefwisseling tussen het ministerie van binnenlandse zaken van Kosovo en de raad van de verzoeker met als datum 18 augustus 2015 waaruit blijkt dat Kosovo niet kan bevestigen dat de kinderen van het gezin S. (...) uit Kosovo komen (stuk 11).

(...)

De antwoord van het ministerie van binnenlandse zaken van Kosovo toont het gebrek aan registratie aan in de bewolkingregisters van Kosovo. Bovendien toont dit aan dat er een gebrek is aan hulp van de Kosovaarse overheid om de RAE te steunen.

Dit antwoord toont aan dat de angst van de verzoeker voor de onmogelijkheid tot registratie en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor toegang tot fundamentele rechten gegrond zijn."

2.2. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van:

"o artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953;

o artikels 48/3, 48/4, 45/5 en 51 juncto 62, van de wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet) ;

o artikel 4, punt 3, van de Richtlijn 2004/83/EC betreffende de minimumnormen voor de verlening van de vluchtelingenstatus of van de subsidiaire beschermingsstatus;

o de motiveringsplicht, zoals bepaald in artikelen 52 en 62 van de Vreemdelingenwet;

o artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

o artikel 3 en 14 EVRM.

o en de algemene zorgvuldigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur;"

In een eerste middelonderdeel doet verzoeker gelden dat artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) geschonden is. Hij verklaarde geen bijstand te verzoeken van een tolk en de Franse taal te kiezen als taal van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Daarom moest zijn verzoek in het Frans worden onderzocht en schendt de bestreden beslissing artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

In een tweede onderdeel wijst verzoeker op zijn kwetsbaarheid. Hij heeft geen wettelijk bestaan in zijn land en zijn geboorte werd er niet aangegeven. Hij heeft geen documenten en is *de facto* staatloos. Bovendien spreekt hij de nationale talen van Kosovo niet, heeft hij een opleiding in België gevolgd en heeft hij geen sociaal netwerk in het land dat hij als kind heeft verlaten.

In een derde onderdeel wijst verzoeker nogmaals op het ontbreken van identiteitsdocumenten. De verwijzing naar de Kosovaarse nationaliteitswetgeving is volgens verzoeker irrelevant omdat zijn probleem anders is. Hij betoogt:

"hij kan zijn identiteit niet vaststellen omdat hij thuis is geboren. Zijn geboorte werd nooit aangegeven bij de gemeente. Als gevolg hiervan heeft hij geen burgerlijke staat in Kosovo. De heer S. (...) heeft geen Kosovaars identiteitsdocument gekregen want hij was niet ingeschreven bij het gemeentehuis in Kosovo bij zijn geboorte, net zoals zijn andere broers (...) en zus (...).

De ouders van de verzoeker beschikken over een identiteitsbewijs omdat zij een vermelding in de registers van de burgerlijke stand hadden gekregen toen zij Kosovo verlieten, zodat het uiteindelijk mogelijk was om een paspoort en alle documenten met betrekking tot de burgerlijke stand te verkrijgen. Er zijn twee verschillende stappen voor de verzoeker om documenten te verkrijgen:

- Inschrijving in het Kosovaarse bevolkingsregister, wat onmogelijk is (zoals hierover uitgelegd).*
- Stappen nemen om een identiteitsdocument te verkrijgen bij de Kosovaarse overheid.*

Zolang de verzoeker niet ingeschreven is bij het bevolkingsregister kan hij geen stappen ondernemen om Kosovaarse identiteitsdocumenten te verkrijgen.

Bovendien beschikt de verzoeker over het bewijs dat hij niet in het Kosovaarse bevolkingsregister staat (Tstuk 11).

In het geval van terugkeer naar Kosovo, zal de verzoeker stateloos zijn in zijn herkomstland.

Het zal moeilijk of de onmogelijk zijn om een inschrijving in het register van de burgerlijke stand te verkrijgen. Zijn broer, E.S. (...), heeft dit geprobeerd, maar het is hem niet gelukt.

E.S. (...) werd niet geholpen door de Kosovaarse overheid om stappen te ondernemen.

Daarom kan S.S. (...° geen Kosovaarse identiteitsdocumenten verkrijgen.

S.S. (...) zou in de situatie terecht komen waarin hij zou worden beroofd van de uitoefening van zijn fundamentele rechten, waaronder het recht op garantie op de menselijke waardigheid en het recht op huisvesting, werk en sociale uitkeringen.

Ten slotte is het volkomen onjuist om te zeggen dat de verzoeker identiteitspapieren kan krijgen omdat zijn ouders een paspoort hebben verkregen. Het grote verschil tussen hem en zijn ouders is dat ouders bekend zijn in de registers van de burgerlijke stand van Kosovo. Daarom is het normaal dat de autoriteiten van Kosovo de ouders paspoort hebben gegeven. Dit geldt niet voor de verzoeker, die onbekend is in het register van de burgerlijke stand van Kosovo, omdat hij bij zijn geboorte niet was aangemeld."

In een vierde onderdeel vestigt verzoeker de aandacht op de erkenning als vluchteling van zijn vier broers en zijn zus. Hij wijst erop dat zijn asielmotieven gelijklopen. "De CCE oordeelde dat de situatie van Roma in Kosovo in individuele gevallen problematisch kan zijn en dat voor de vier broers, gelet op het feit dat zij geen Kosovaarse identiteitsdocumenten bezitten, een terugkeer naar Kosovo een gegronde vrees tot vervolging inhoudt (stukken 6-9).

(...)

Het gezag van gewijsde van de arresten van de CCE omvatte dat de situatie van Roma in Kosovo in individuele gevallen problematisch kan zijn en dat voor de vier broers, gelet op het feit dat zij geen Kosovaarse identiteitsdocumenten bezitten, een terugkeer naar Kosovo een gegronde vrees tot vervolging inhoudt. De CCE heeft de vier broers van de verzoekers als vluchteling erkend die soortgelijke vrees voor vervolging hebben in geval van terugkeer.

De Raad is gebonden door het gezag van gewijsde van dit arrest.

Bovendien luidt artikel 14 van het EVRM als volgt: (...)

De vrees van vervolging van de verzoeker in geval van terugkeer naar Kosovo zijn dezelfde dan deze van zijn broers. De CCE oordeelde dat broers S. (...) "wanneer zij naar Kosovo terugkeren, aan een verhoogd risico op vervolging en/of verschillende vormen van discriminatie gelijk aan vervolging vanwege hun Roma-afkomst, en dat hun leven ondraaglijk zou worden".

In Kosovo, vreest de verzoeker te onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen van wege zijn Roma-afkomst (schending van artikel 3 EVRM).

In casu, is er een verschillende behandeling. De heer S.S. (...) heeft dezelfde profiel dan zijn broers.

Daardoor schendt de bestreden beslissing artikels 3 en 14 van het EVRM".

In een vijfde onderdeel gaat verzoeker in op de situatie voor de Roma in Kosovo in het algemeen en voor Roma die terugkeren naar Kosovo in het bijzonder.

In een zesde onderdeel gaat verzoeker in op de terugkeer van zijn broer E. naar Kosovo en de problemen die E. daar kende.

In een zevende onderdeel benadrukt verzoeker dat hij een verzoek om internationale bescherming indiende omwille van persoonlijke redenen. De verwijzing naar de beslissingen van zijn ouders acht hij daardoor irrelevant.

Verzoeker concludeert:

"Daarom is het duidelijk dat gezien zijn profiel - een jonge Roma die het land als minor verlaten heeft, die vijftien jaar in België heeft geleefd zonder voet te hebben gezet in zijn geboorteland, die niet langer enige sociale banden of familiebanden heeft, die de Albanese taal niet spreekt maar alleen Romani en

Frans, en die geen Kosovaarse identiteitsdocumenten heeft- een terugkeer naar Kosovo nog erger zou zijn dan in algemeenheid geldt voor RAE-terugkeerders.

Uit alle objectieve en subjectieve elementen (zie het kwetsbare profiel van de verzoker) die zijn ingediend ter ondersteuning van de asielaanvraag van verzoeker blijkt dat het gaat om een gegronde vrees voor vervolging wegens zijn Roma-afkomst. De discriminatie waaraan hij wordt blootgesteld wanneer hij naar Kosovo terugkeert vanwege zijn Roma-afkomst en de kwetsbaarheid van zijn profiel zou een hoog intensiteitsniveau hebben, waardoor dit als vervolging in de zin van de Conventie van Geneve kan worden aangemerkt.

Gezien de situatie van de heer S.S. (...) en de discriminatie ten opzichte van de Romaminderheid is de verzoeker vervolgd in de zin van de vluchtelingenstatus. De verzoeker vreest te onderworpen aan foltering en of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen van wege zijn Roma-afkomst (schending van artikel 3 EVRM)."

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Brief van de advocaat

3. Kopie van paspoort, staatsburgerschap, geboorteakte en woonst verklaring van M. (...) et N.S. (...)

4. LOST IN TRANSITION - THE FORCED MIGRATION CIRCLE OF ROMA, ASHKALI AND BALKAN EGYPTIANS FROM KOSOVO (November 2015)

5. Société pour les peuples menacés - Situation des Roms au Kosovo : renvoyés et indésirables (Mars 2016)

6. Arrest n°194 563 d.d. 31.04.2017 – V.S. (...)

7. Arrest n°194 489 d.d. 27.10.2017 – E.S. (...)

8. Arrest n° 194 484 d.d. 27.10.2017 – C.S. (...)

9. Arrest n° 194 564 d.d. 31.10.2017 – U.S. (...)

10. Toekenning van de vluchtelingstatuut aan S.S. (...)

11. briefwisseling tussen het ministerie van binnenlandse zaken van Kosovo en de raad van de verzoeker

12. Bijlage 26 van S.S. (...)

13. UNHCR'S ELIGIBILITY GUIDELINES FOR ASSESSING THE INTERNATIONAL PROTECTION NEEDS OF INDIVIDUALS FROM KOSOVO, 9 November 2009 HCR/EG/09/01:

14. Internationale Romadag, de situatie zoals onze afgevaardigden in Oost-Europa dat zien:

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 52 van de Vreemdelingenwet werd met ingang van 22 maart 2018 opgeheven. Verzoeker kan zich te dezen dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker preciseert niet op welke wijze de bestreden beslissing artikel 51 van de Vreemdelingenwet, dat de medewerkingsplicht in zijner hoofde behelst, *in casu* en door verweerder zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3. Dient voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 verstreekt blijkens artikel 38 van voormelde richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.4. Verzoeker dient echter wel te worden bijgetreden in hetgeen hij doet gelden in zijn eerste middelonderdeel.

Zoals verzoeker met recht aanvoert, blijkt uit de stukken van het dossier dat hij bij het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde geen bijstand te verzoeken van een tolk en het Frans te kiezen als taal van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, stuk 21).

Artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt te dezen:

“De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.”

Verzoeker heeft overeenkomstig de voormelde bepaling en blijkens het voorgaande het Frans gekozen als taal van het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming.

Derhalve was het Frans overeenkomstig het bepaalde in artikel 51/4, § 3 van de Vreemdelingenwet de taal die bij de procedure voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moest worden gebruikt.

Gelet op het voorgaande kleeft aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld en dient deze beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 januari 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT